

NURIBILGECEYLAN

ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ
TURKEY CINEMASCOPE

17-26/11/2006

NURIBILGECEYLAN

47^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
47th THESSALONIKI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL, BALKAN SURVEY

ΣΤΟΑ ΜΠΕΖΕΣΤΕΝΙ

Ώρες λειτουργίας: 10:00-22:00,
Βενιζέλου & Εγνατία, Θεσσαλονίκη

ΒΕΖΕΣΤΕΝΙ ΣΤΟΑ

Opening hours: 10:00-22:00,
Venizelou & Egnatia Ave., Thessaloniki

Επιμέλεια έκθεσης: Μάριον Ιγγλέση / Curator: Marion Inglessi
Συντονισμός: Λίζα Ψωμιάδου, Αλφόνσο Καλντερόν Μορσίγιο
Coordination: Liza Psomiadou, Alfonso Calderon Morcillo
Σχεδιασμός εντύπου / Graphic design: KOLLIdesign

Ο **Νουρί Μπιλγκέ Τζεϊλάν** γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1959. Σπούδασε μηχανικός στο πανεπιστήμιο του Βοσπόρου και σκηνοθεσία στο πανεπιστήμιο του Μιμάρ Σινάν. Ο Τζεϊλάν είναι ένας από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες του νέου τουρκικού κινηματογράφου, και ένας από τους πιο αναγνωρισμένους νέους 'auteurs' παγκοσμίως. Αυτό σημαίνει πως γράφει, κινηματογραφεί και σκηνοθετεί τις ταινίες του, εντάσσοντας σ' αυτές φίλους, μέλη της οικογένειάς του, ακόμα και τον ίδιο του τον εαυτό.

Η δουλειά του εμπεριέχει ισχυρά αυτοβιογραφικά στοιχεία, με έντονο λυρισμό και ευαισθησία. Η θεματολογία του περιστρέφεται γύρω από υπαρξιακά θέματα, την αποξένωση του ατόμου, την σύγκρουση μεταξύ της ζωής της επαρχίας και της πόλης, τις σχέσεις μέσα στην οικογένεια και το ζευγάρι. Ο Τζεϊλάν είναι επίσης παθιασμένος φωτογράφος ο οποίος εμφανίζει μόνος του τα έργα του. Αξιοσημείωτο είναι ότι σε δύο από τις ταινίες του, ο κεντρικός ήρωας είναι φωτογράφος.

Οι φωτογραφίες της έκθεσης παρουσιάζονται σε **παγκόσμια πρώτη**. Είναι τοπία και πορτραίτα που τράβηξε ο Νουρί Μπιλγκέ Τζεϊλάν κατά την διάρκεια ταξιδιών του σε όλη την Τουρκία σε όλες τις εποχές του χρόνου, αναζητώντας τοποθεσίες για τις ταινίες του. Είναι υψηλής ποιότητας τυπώματα σινεμασκόπ, 60εκ. x127εκ. με ειδικό μελάνι σε βαμβακερό χαρτί Hahnemühle, σε περιορισμένη έκδοση με την υπογραφή του καλλιτέχνη.

Nuri Bilge Ceylan was born in Istanbul in 1959. He studied engineering at the University of Bosphorus and directing at Mimar Sinan University. Apart from being one of the most important directors of New Turkish cinema, Ceylan is also a recognized young auteur on a worldwide basis. He writes, shoots and directs his own films, including in them friends, members of his family, and even himself. He has his own production company through which he finances his films. His work contains powerful autobiographical elements, with intense lyricism and sensitivity. His subject matter revolves around existential issues, alienation, the clash between rural and urban life, relations within the family and the couple. Ceylan is also a passionate photographer who develops his own work. It is interesting to note that in two of his films the main hero is a photographer.

The photographs in the exhibition constitute a **World Premiere**. They are landscapes and portraits shot by Nuri Bilge Ceylan during his travels throughout Turkey at all seasons of the year, while searching for film locations. They are high quality cinemascope prints, 60cm x127cm, using archival pigment ink on Hahnemühle cotton rag paper. They are of limited edition and signed by the artist.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ:

Koza, 1995. Επίσημη συμμετοχή στο διαγωνιστικό τμήμα ταινιών μικρού μήκους στο Φεστιβάλ Καννών 1995.
Kasaba (Το Χωριό), 1998. Βραβείο Caligari στο Φεστιβάλ του Βερολίνου 1998.
Mayis sikindisi (Μαγιάτικα Σύννεφα), 1999. Επίσημη συμμετοχή στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ του Βερολίνου 2000.
Uzak (Μακριά), 2002. Μέγα Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής, Φεστιβάλ Καννών 2003.
Iklimler (Climates), 2006. Βραβείο FIPRESCI, Φεστιβάλ Καννών 2006.

FILMOGRAPHY:

Koza, (Cocoon) 1995. Official Selection in the short film competition, Cannes Film Festival 1995.
Kasaba (The Small Town), 1997. Caligari Prize, Berlin Film Festival, 1998.
Mayis sikindisi (Clouds of May), 1999. Official selection in the competition section, Berlin Film Festival, 2000.
Uzak (Distant), 2002. Grand Prix of the Jury and Best Actor Prize, Cannes Film Festival, 2003.
Iklimler (Climates), 2006. FIPRESCI Prize, Cannes Film Festival, in competition. 2006.

ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ / Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ NURI BILGE CEYLAN

Με την πρώτη φωτογραφία του Nuri Bilge Ceylan που αντίκρισα, μου ήρθε στο μυαλό ο Pieter Bruegel. Κοιτώντας τις επόμενες, το προαίσθημα κατέληξε σε βεβαιότητα. Ο Ceylan είναι δημιουργός της Αναγέννησης στον ίδιο βαθμό που ο Bruegel θα μπορούσε να είναι περιπλανώμενος φωτογράφος του αναγεννησιακού Βορρά. Τα αλλόκοτα τοπία που φιλοξενούν συγχρόνως διαφορετικές παραστάσεις αναγκάζοντας το μάτι να ταξιδεύει σε όλη την επιφάνεια του καμβά, η καθαρότητα της εικόνας και η προσοχή στη λεπτομέρεια, οι συγκλονιστικοί ουρανοί, η απεραντοσύνη, τα στοιχεία της φύσης που αναπνέουν, η πυρετώδης δραστηριότητα των ανθρώπων της γης, οι ανεμοδαρμένες αξύριστες φηγούρες, οι διαχρονικές ενδυμασίες, τα καλυμμένα πρόσωπα, η διαρκής παρουσία του ζωικού βασιλείου που συνοδεύει και συμπληρώνει τον άνθρωπο, οι βιβλικές πόλεις-φαντάσματα σκαρφαλωμένες στα βράχια, τα κλασικά ερείπια κατελιμμένα από τη βλάστηση και τον άνθρωπο σε μια παράξενα αρμονική συμβίωση, το χιόνι, η παγωμένη ήπειρος μετέωρη στον χρόνο, η αιωνιότητα των τοπίων ξεχασμένων από τον πολιτισμό, η μηδαμινή αλλά και μοναδική θέση του ανθρώπου μέσα στην πλάση.

Ένα από τα πιο έντονα κοινά χαρακτηριστικά στα τοπία του Bruegel και του Ceylan είναι η επιλογή του σημείου του παρατηρητή. Ο ζωγράφος και ο φωτογράφος σχεδόν πάντα διαλέγουν να απεικονίσουν τη σκηνή από ψηλά, από την κορυφή ενός βουνού, σχεδόν από την οπτική γωνία ενός πουλιού εν πτήση (ή του Θεού που παρατηρεί τη γη).

Η φωτογραφία του Ceylan **Στροφή του δρόμου τον χειμώνα** είναι τραβηγμένη από τον δεύτερο όροφο ενός κτηρίου. Το μάτι ακολουθεί τη μαύρη καμπύλη του δρόμου στο χιόνι σαν χορογραφία. Οι περαστικοί προχωρούν τυλιγμένοι σε σκοτεινά ρούχα με κατε-

βασμένο το κεφάλι. Είναι σχεδόν πανομοιότυποι, σαν να πρόκειται για τον ίδιο άνθρωπο που επαναλαμβάνεται ή μετακινείται στο χώρο, μέχρι εκεί που χάνεται το βλέμμα. Στους **Κυνηγούς στο χιόνι** του Bruegel έχουμε την ίδια οπτική γωνία, την ίδια κατεύθυνση και προοπτική, την ίδια στάση του σώματος των κυνηγών που γυρνάνε την πλάτη στον καιρό και στον Θεατή, την ίδια καμπύλη του λόφου προς το βάθος του τοπίου. Ακόμα και η μονοχρωμία της εικόνας είναι παρόμοια στους δύο κόσμους. Δύο άλλες φωτογραφίες του Ceylan, **Το χωριό**, και **Οι Παικτες ποδοσφαίρου** θα μπορούσαν να είναι κοντινά πλάνα του χωριού των Κυνηγών στο Χιόνι, με έναν ισχυρό φακό ζουμ. Είναι ορατή η παραμικρή λεπτομέρεια, το παραμικρό ίχνος ζωής ή κίνησης στο απέραντο τοπίο.

Οι φωτογραφίες **Χωριό στην Καπαδοκία**, και **Ισακπασά** έχουν την ίδια σύνθεση και απόκοσμη αίσθηση με την **Πορεία προς τον Γολγοθά** και τον **Πύργο της Βαβέλ** του Bruegel. Το Χωριό στην Καπαδοκία είναι μία πανοραμική φωτογραφία τραβηγμένη από το απέναντι βουνό, όπου μέσα από το χάος υψώνεται μια πόλη σμιλευμένη στη πέτρα. Ο βράχος δεσπόζει απειλητικός και γυμνός πάνω από τη σταχτιά πόλη η οποία μοιάζει εγκαταλελειμμένη, απολιθωμένη. Το Ισακπασά παρομοίως φαίνεται να εμφανίστηκε στην αγκαλιά του οροπέδιου χωρίς την επέμβαση ανθρώπινου χεριού, σαν δημιουργημα της φαντασίας. Στο Γολγοθά και στον Πύργο της Βαβέλ του Bruegel υπάρχει η ίδια ατμόσφαιρα, ο βαρύς ουρανός, το φανταστικό τοπίο, η πόλη-βράχος. Είναι η ίδια κινηματογραφική τοποθεσία, μόνο που τώρα δονείται από θόρυβο και δραστηριότητα.

Στη φωτογραφία **Σάρδεις** συμπνέουν η δημιουργία του ανθρώπου και της φύσης. Ο ουρανός με το ασπένιο φως που σχίζει τα σύννεφα, τα βουνά στο βάθος, η καμπύλη των πράσινων λόφων που τονίζεται από τα άσπρα πρόβατα σαν εύθυμες νότες μουσικής. Ξαφνι-

κά ένας αρχαίος ναός ξεπροβάλλει μέσα από τη γη και προσδίδει έναν τόνο σοβαρότητας στην ελαφράδα της σκηνής, η οποία βρίσκει το απόγειό της στην κωμική και συγχρόνως επιβλητική μορφή του βοσκού που δεσπόζει σαν μικρός θεός στο ψηλότερο σημείο της φωτογραφίας, κρατώντας μια ομπρέλα. Αν η κάμερα κάνει μια πανοραμική κίνηση αριστερά πάνω από τον λόφο, θα βρεθεί χωρίς κόπο ή έκπληξη στον πίνακα του Bruegel **Η πτώση του Ίκαρου**. Τα σύννεφα διαλύονται και ο ήλιος ξεπροβάλλει χρυσαφένιος πάνω σε γη και θάλασσα. Όλα στη φύση κινούνται με την ίδια ανάσα σε πλήρη αρμονία: τα πρόβατα ανεβαίνουν στον επόμενο λόφο, ο άνθρωπος συνεχίζει τις καθημερινές του ασχολίες, τα πλοία ανοίγουν τα πανιά στον νέο άνεμο, η πόλη λάμπει στο βάθος, η θάλασσα ξεχειλίζει στην καμπύλη του ορίζοντα, μέχρι και ο Ίκαρος που χάνεται δεν ταραξίζει τα νερά.

Ο άνθρωπος είναι περαστικός μέσα στη μεγαλοπρέπεια του σύμπαντος και τον διαδέχονται μόνο τα επιτεύγματά του. Πόλεις, οργωμένα χωράφια, ερείπια των κλασικών χρόνων, έργα τέχνης, η ζωγραφική, η φωτογραφία, ο κινηματογράφος. Και επειδή συχνά τα πράγματα τείνουν να κάνουν έναν κύκλο, και το νήμα της έμπνευσης που ενώνει το παρελθόν με το μέλλον είναι ανεξάντλητο, ανακάλυψα μίαν ακόμα συνάντηση δημιουργών. Πολλοί έχουν αναγνωρίσει την συνάφεια του Nuri Bilge Ceylan με τον Andrei Tarkovsky. Η πρώτη ταινία μικρού μήκους του Ceylan **Κουκούλι (Kozu)** είναι μια ωδή στον Tarkovsky. Στην ταινία **Μακριά (Uzak)**, ο πρωταγωνιστής βλέπει κάθε βράδυ το **Stalker** στο βίντεο. Στο **Solaris**, τέλος, ο πίνακας που κρέμεται στη βιβλιοθήκη του διαστημικού σταθμού και επανέρχεται ως βασιανιστική αναφορά στη μακρινή Γη, δεν είναι άλλος από τους Κυνηγούς στο χιόνι του Pieter Bruegel.

Μάριον Ιγγλέση

Χωριό στην Καπαδοκία / Village in Cappadocia, 2003

Paper size: 61x127cm. image size: 45x117cm. archival pigment ink on cotton rag paper. edition of 20 + 2 AP

Το χωριό / The village, 2004

Paper size: 61x127cm. image size: 36x117cm. archival pigment ink on cotton rag paper. edition of 20 + 2 AP

Σάρδεις / Sardes, 2003

Paper size: 61x127cm. image size: 44x117cm. archival pigment ink on cotton rag paper. edition of 20 + 2 AP

Πορεία προς το Γολγοθά / The Road to Calvary, 1564
Pieter Bruegel the Elder

Κυνηγοί στο χιόνι / Hunters in the Snow, 1565
Pieter Bruegel the Elder

Η πτώση του Ίκαρου
Landscape with the Fall of Icarus, c. 1558
Pieter Bruegel the Elder

From the first photograph of Nuri Bilge Ceylan that I encountered I thought of Pieter Bruegel. With rising excitement I looked at the next and the next till the spark of recognition became a certainty. I was either faced with a contemporary renaissance master, or Pieter Bruegel was the first travelling photographer of the Northern Renaissance. The eerie landscapes where different scenes are played out simultaneously, forcing the eye to travel ceaselessly around the canvas, the clarity of image and attention to detail, the heart-rending, dramatic skies, the epic scale, the heaving elements of nature. The feverish activity of the people of the earth, the weather-beaten, unshaven figures, muffled in their shapeless, timeless clothes, the ever-present animal kingdom accompanying and complementing man. The biblical spectral cities on the rocks, the snow, the cold, the vast unknown continent suspended in time. The classical ruins overtaken by vegetation and man in a strangely symbiotic (co)existence. The futile and unique position of man in the Universe.

One of the most outstanding characteristics in both Bruegel's and Ceylan's landscapes is the viewer's perspective. The painter and the photographer choose to describe the scene from above, from the top of a mountain, from a bird's eye view, (or the eye of god observing the earth).

Ceylan's photograph **Curved Street in Winter** is taken from the second storey of a building. There is a curved street in the snow forming a choreographed trajectory, and a series of identical dark-

clad figures with downcast eyes, walking, oblivious to our scrutiny, as though the same person were duplicated as far as the eye can see. In Bruegel's **Hunters in the Snow**, we have the same point of view, a similar purpose of movement and body language - the averted faces, the bent backs - the curve of the hill replacing the curve of the road with the depth of field remaining the same. Even the monochromatic quality of both worlds is similar. Furthermore, Ceylan's photographs **The Village** and **Football Players near Mount Ararat** could be close-ups of the Hunters painting with a powerful zoom lens. Every minute detail is discernible, down to the faintest trace of movement or life in the vast frozen landscape.

The photographs **Village in Cappadocia** and **Isakpasa** have the same layout and outlandish feel to them as Bruegel's paintings **The Road to Calvary** and **The Tower of Babel**. Village in Cappadocia is a panoramic photograph from a promontory across a precipice, where a city carved in the rock rises up out of the void. A bare rocky cliff looms over the ashen city, which seems abandoned, petrified, spellbound. Isakpasa likewise, seems to have materialised in the cradle of the mountains without human intervention, like an imaginary vision, a golden mirage. In Bruegel's two paintings the mood is the same, the heavy skies, the imaginary landscape, the rock-city. It is almost the same film location, first totally bereft of life, then suddenly swarming with activity.

In the photograph **Sardes**, there is a harmonious flow between the creations of man and those of the Universe. The silvery light

piercing the clouds, the mountains in the distance, the green hills peppered by the white sheep rolling down the slope. Suddenly, the ruins of a temple spring out of the ground lending a serious note to the lightness of the scene, which finds its climax in the dignified and comical figure of the shepherd perched like a little god on the top right hand side of the photograph holding an umbrella. If the camera sweeps panoramically to the left, over the hill, we will find ourselves without effort or surprise in Bruegel's painting **Landscape with the Fall of Icarus**. The clouds part and the sun shines golden over sea and land. All of nature breathes in unison. The sheep climb over the next cliff, man goes about his daily toil, the ships open their sails to the rising wind, the city glitters in the distance, the sea follows the curve of the horizon, even Icarus, who vanishes in the foreground, barely makes a ripple.

The world is too magnificent, and man's passage is transient. Only his creations remain behind - cities, a plowed field, ancient ruins, works of art, paintings, photographs, films. Since things often come full circle, and the thread of inspiration linking the past to the future never runs out, I discovered a further meeting of great masters. Many recognize Ceylan's affinity to Andrei Tarkovsky. Ceylan's first short film **Kozu**, is an ode to Tarkovsky. In the film **Uzak**, the protagonist watches **Stalker** every night on video. Finally in **Solaris**, the painting hanging in the library of the space station, a harrowing reminder of the Earth left behind, is **Hunters in the Snow** by Pieter Bruegel.

Marion Inglessi

TURKEY CINEMASCOPE / THE WORLD OF NURI BILGE CEYLAN